Posudek školitelky na bakalářskou práci Kristýny ŠŤASTNÉ

Návrat klasicismu? O Proustově pojetí lásky

I když Marcel Proust patří ke světově nejpřekládanějším francouzským autorům XX. století, počet akademických prací inspirovaných jeho dílem na FF UK není vysoký. Na všech katedrách dohromady vzniklo jen 5 disertací (z toho paradoxně tři anglistické, jedna translatologická a jedna lingvistická), přičemž na bakalářské a magisterské úrovni se studenti tomuto velikánovi spíše vyhýbají. Čestnou výjimkou budiž nedávno obhájená výborná diplomová práce Veroniky Klučinové *Otevřené dílo?* Swannova láska *a její filmové zpracování* (2017).

Když se tedy Kristýna Šťastná pustila do analýzy pojetí lásky v Proustově románu *Svět Swannových*[1], musela čerpat výhradně z francouzských a anglojazyčných zdrojů. Základní otázku, kterou si autorka klade, považuji za velmi zajímavou, protože Marcel Proust bývá častěji vykládán jako modernista, a jeho návaznosti na francouzskou moralistní tradici se komentátoři příliš nevěnují. (Jasně to vyplývá z komplexní bibliografie sestavené Josefem Fulkou k nejnovějšímu překladu *Hledání ztraceného času*.)

Autorka velmi podrobně rozebírá jednotlivé fáze zamilovanosti a následného milostného rozčarování, které Proust vtěluje do svého díla, do hloubky je promýšlí a své úvahy hojně dokládá citacemi z textu. Její práce je poctivě provedená, byť místy poněkud deskriptivní, s často se opakujícími pasážemi. Vzhledem k tomu, že se studentka rozhodla pojmout svou studii „chronologicky“, od vzniku milostného citu až po Swannovo konečné vystřízlivění, často neuniká parafrázím Proustova vyprávění a dokonce přejímání proustovské slovní zásoby a syntaxe.

K závěrům práce mám jen dvě kritické poznámky:

- Swann hraje v rámci *Hledání ztraceného času* roli jednoznačného předchůdce hlavní postavy a jakéhosi vzoru pro jeho vlastní milostné snažení ve vztahu k Gilbertě nebo Albertině. Chápu, že studentka se soustředila jen na první část cyklu, ale některé pasáže si vysloveně říkají o širší kontext a zasazení do pozdějších souvislostí s vypravěčovým životem.

[1] Zpětně si říkám, zda obecný název bakalářské práce neměl být upřesněn s ohledem na tento korpus.

- Sartre a Merleau-Ponty mají na lásku obdobně pesimistický náhled jako Proust, to je pravda, ale stačí takovéto konstatování k jejich zařazení mezi „Proustovy následovníky“?

Po formální stránce prošla bakalářská práce několikerou korekturou. Navzdory ní v definitivním textu zůstaly některé překlepy a drobné chyby. Veškeré svoje formální připomínky jsem studentce průběžně sdělovala a většina z nich byla následně zapracována.

Předloženou bakalářskou práci doporučuji k obhajobě, protože bez problémů splňuje veškeré nároky kladené na tento typ akademických studií. Teprve podle studentčina výkonu na samotné obhajobě se přikloním k celkovému hodnocení „výborně“, nebo „velmi dobře“.

V Praze dne 31. 5. 2018 doc. PhDr. Eva Voldřichová Beránková, Ph.D.